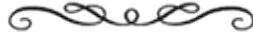

LẦM CẨM AT SOMEWHERE ...

Tết nào thì cũng giống Tết nào! Tết tây cũng rứa mà Tết ta cũng vậy! Giống nhau ở chỗ là Tết đến nhắc cho mọi người nhớ là:

*Thời gian thấm thoát thoi đưa,
Nó đi đi mất có chờ đợi ai!*

Chuyện ni có nghĩa là Tết đến nhắc cho bà con ta nhớ mình vừa thêm tuổi. Và nếu nói một cách huych toẹt ra thì Tết đến nhắc cho ta nhớ là nếu mình chưa già thì sẽ già; còn nếu đã bắt đầu già rồi, thì lại vừa già thêm! Chính vì thế mà người xưa đã có thơ:

*Trai trẻ bao năm mà đâu bạc
Trăm năm thân thể bóng tà dương.*

"Sinh, Lão, Bệnh, Tử" cái tuần tự bắt buộc được gán cho con người!

Sinh ra là phải lớn lên để rồi già đi! Chẳng ai cưỡng được luật trời! Con người có thể chế ra phi thuyền để du nguyệt điện, có thể phát triển ngày một cao ngành giải phẫu thẩm mỹ để giúp các ông các bà làm đẹp; nhưng đã, đang và sẽ chẳng bao giờ có đông được sĩ, hay tây được sĩ nào chế được thuốc cải lão hoàn đồng, giúp cho người đã già rồi mà trẻ lại được!

Mới đây, khi có dịp hầu chuyện một cụ ông niên tuế đã gần chín chục nhưng sức khỏe còn rất tráng kiện, là người rất vui tính và chẳng bao giờ phiền muộn về chuyện già, Lầm Cẩm được cụ thân mật vỗ vai hỏi:

- Ông có biết bọn già như tớ bây giờ tự điều cốt mình, hay tự thú về những khả năng hạn chế của mình như thế nào không?

Lầm Cẩm chưa kịp lí nhí trả lời, cụ vỗ đùi, ngâm ngay hai câu:

*Trên thì móm mém nhai không vỡ
Dưới dẫu vo viên nhét chẳng vào!*

Thơ xong, cụ thích chí, nhìn Lầm Cẩm cười vang một cách hết sức thoải mái!

Dứt tiếng cười, cụ lại vỗ vai Lầm Cẩm hỏi:

- Cũng nói về chuyện già của bọn tớ, ông đã có dịp nghe qua bài phiếm về "Cụ" hay "Cu" chưa? Tớ không biết tác giả là ai, nhưng vui và đúng lắm ông ạ:

Cùng khởi đầu Cờ (C) đứng cạnh U
Sao cho rằng CỤ lớn hơn CU?
Râu ria rậm rạp CU như CỤ
Da dẻ nhăn nheo CỤ giống CU

Chớ cậy ngày nay lên mặt CỤ
Mà quên thuở nợ vốn thẳng CU
Lạ gì CU nặng CU thành CỤ
CỤ chẳng nặng thì CỤ hoá CU
(Tây Mỹ nào phân biệt CỤ, CU!)

Thế sự đảo huyền chuyện CỤ, CU
Lộn sóng "Thằng CỤ" với "Ông CU"
CU "Quân Tử Kiếm" là "CU CỤ"
CỤ "Lão Ngoan Đồng" ấy "CỤ CU"

Ra chôn đình trung ưng gọi CỤ
Giữa vòng hương phấn muốn là CU
Giai nhân có hỏi CU hay CỤ?
"Ngũ thập niên tiên CỤ vốn CU"

Năm nay tuổi tứ sáu mươi tư
Rằng CỤ rằng CU tớ cũng ừ!
Với bọn nhóc tí, ừ! Lão: CỤ
Cùng hàng tiên bối, dạ! Con: CU

Nhơn sanh ảo ảnh, đời là mộng
Thế sự vô thường, khôn giả ngu.
Thành bại nhục vinh, mây khói cả
CỤ hay CU há khác nhau ư?!

Đọc thơ xong, thấy ráo cổ, cụ bèn tự tay đi thay bã trà, pha bình trà mới và thơm ngát. Đợi trà ra nước, cụ vui vẻ cùng Lâm Cẩm tiếp tục đối ẩm.

Trở lại chuyện đang vui dở, cụ nói:

- Còn về phần các bà đã, hoặc sắp sửa, bước vào thế giới "Xi-niơ Xi-ti-dân" nhưng vẫn thích mình còn trẻ, vẫn muốn níu kéo thuở xuân thì đã qua, thì ông có biết các bà ấy tự thú đã làm những gì không? Nếu không, mời ông nghe bài "Ai Dám bảo Tôi Già?":

Năm nay tôi tuổi sáu lăm
An Sinh Xã Hội, đơn làm hôm qua
Sáu lăm, bạn tưởng tôi già ?
Coi chừng có kẻ cho là bạn sai

Trước tiên phải kể tóc tai
Tôi nhuộm đen giống hai mươi xuân thì
Họa hoằn đôi lúc quên đi
Chân tóc ngả trắng, nhuộm thì đen ngay

Tôi nghe bằng máy đeo tai
Máy nay nhỏ xíu ai nào thấy đâu
Cườm khô mắt mờ đã lâu
Tôi không phải hỏi kính đâu suốt ngày

Mi sụp cắt kéo lên ngay
"Tat-tu" đậm nét chân mày cong veo
Mí mắt gấn bộ lông nheo
Mũi nâng đúng kiểu theo người phương tây

Da mặt căng tận mang tai
Không còn xếp lớp phủ dài trán nhăn
Đôi môi nhiều vết lăn tăn
Mỹ viện đốt sạch bào phăng đi rồi

Hàm răng gãy rụng một thời
Nay thay bộ giả mãn đời êm xuôi
Má hồng, son đỏ viên môi
Người quen khi gặp khen tôi trẻ hoài

Người lạ hỏi : «Chị bốn mươi?»
Tôi không đáp lại chỉ cười làm duyên
Cười lộ má lúm đồng tiền
Hàm răng trắng mịn đảo điên lắm chàng.

Nhờ bạn kiểm chứng đàn ông hoàng
Người tôi như vậy sao mang tiếng già?

Dứt bài thơ, cụ cao hứng kể luôn chuyện vui về việc "tìm bạn bốn phương" của quý bà trung và
lão niên mà cụ đã đọc được ở đâu đó:

NỮ 45 tuổi đẹp sang,
Có nhà, có tiệm, không màng lợi danh.
Em yêu mái ấm yên lành,
Ba lần ly dị mấy anh chồng lười.
Anh nào phong nhã tốt tươi,
Yêu người chung thủy xin mời đến em.

NỮ 50 tuổi đen dòn,
Bốn con, ba cháu lon ton đây nhà.
Chồng nay bám gót người ta,
Chính chuyên, em chẳng kêu ca buồn phiền.
Anh nào thông hiểu nổi niềm,
Nếu trên bốn chục cảm phiền viết thư.

NỮ 60 tuổi xinh ngoan,
Cả đời chăm sóc lo toan việc nhà.
Chồng về Nam Việt năm qua,
Gặp cô con gái bán ba mê liên.
Em nay chán cảnh ngồi thiền,
Anh nào yêu bé cho tên tặng hình.

NỮ 65 tuổi giỏi dang,
Chồng vừa khuất núi vì mang bệnh già.
Các con nay lớn ở xa,
Cảnh nhà đơn chiếc vào ra một mình.
Anh nào thỉnh thoảng vui hoa
Mực đen giấy trắng viết đây đôi dòng.

Nhân được nghe kể chuyện về các cụ bà, Lắm Cầm xin cụ cho phép thừa hầu cụ về chuyện một bà già gân người Úc Đại Lợi. Chuyện này có thật, đã xảy ra ngày 21 tháng 8 niên 2008 tại Melbourne, một trong những thành phố lớn của xứ Úc; và bà già gân đó là cụ bà Ava Estelle, năm nay niên tuế là 81.

Chuyện như sau:

Sau khi biết tin cháu gái Debbie của mình bị hai thanh niên dùng dao hăm dọa và hiếp dâm giữa ban ngày ban mặt, sau khi trông thấy gương mặt như mất hồn của cháu gái khi cụ đến nhà thương

thăm Debbie vào tối ngày hôm cô bị làm hỗn, cụ bà Ava quyết định sẽ tự mình truy lùng hai tên khốn kiếp để dạy cho chúng một bài học nhớ đời. Cụ cho biết lý do khiến cụ quyết định tự hành động vì cụ nghĩ rằng luật pháp sẽ nhẹ tay với hai tên khốn đó; hơn nữa, cụ không sợ chúng vì cụ có súng và đã từng là một tay săn bắn suốt nhiều năm trời. Cụ bà Ava còn hãnh diện khoe thêm việc cụ đã không "dại dột" gì mà đem súng nộp cho chính quyền khi nhà nước ra lệnh nhân dân không được lưu trữ vũ khí!

Dùng bản vẽ hai tên bị tình nghi do cảnh sát địa phương phổ biến cùng với lời mô tả của cháu gái Debbie về vẻ mặt và hình dạng của hai tên khốn, cụ bà Ava đã bỏ ra cả tuần lễ để theo dõi những người qua lại trong khu phố cháu gái mình bị làm hỗn. Đến ngày thứ bảy thì cụ trông thấy hai tên khốn bước vào một khách sạn gần nơi cụ đứng. Cụ bèn nhanh tay chụp hình cả hai, sau đó lập tức mang về cho cháu gái xác nhận có phải đúng hai tên khốn đó không. Debbie cho biết chính là chúng.

Nắm chắc đây là hai "nhân vật", cụ bà Ava lập tức trở lại khách sạn, vào tìm đúng phòng của chúng, bình tĩnh gõ cửa. Vừa khi một trong hai tên mở cửa phòng, cụ bà rút khẩu súng lục 9 mm bắn thẳng vào cửa quý của tên đó, vào chỗ mà cụ chắc chắn là "thằng khốn bị đau đốn nhất"! Sau đó, cụ bước vào phòng, tiến đến chỗ tên thứ hai đang sợ hãi van xin cụ tha tội, đưa súng bắn vào đúng chỗ giữa hai chân của hắn! Hành động xong, cụ bà Ava bình tĩnh đến quận cảnh sát gần đó để tự nạp mình. Cả hai tên khốn, sau đó, đã được đưa đến bệnh viện để cứu cấp. Theo lời bác sĩ điều trị thì tính mạng của cả hai không bị nguy kịch, nhưng chắc chắn chúng không còn có "vũ khí" để có thể làm bậy được nữa!

Việc cụ bà Ava đã tự tay dạy cho hai tên khốn một bài học nhớ đời được giới truyền thông địa phương loan tải rộng rãi.

Trong khi nhân dân Melbourne hết lời ca tụng bà già gân, thì cảnh sát và tòa án Melbourne đang điên đầu, chẳng biết giải quyết chuyện bà già gân như thế nào! Rõ ràng việc bắn người của cụ Ava là điều quấy, là chuyện phạm pháp; nhưng việc bỏ tù một bà cụ 81 tuổi chẳng phải là chuyện dễ tính, nhất là hiện nay 3 triệu cư dân của Melbourne đang đề nghị tên cụ vào danh sách các ứng cử viên tranh chức thị trưởng thành phố!

Lắm Cầm vừa dứt chuyện, cụ ông thích thú cười sảng khoái và phán ngay:

- Thấy chưa, bây giờ các ông bà chẳng dám chê bọn tớ già nữa nhé, và tớ đây muốn nhái thơ của cụ Tú làng Vị Xuyên mà ngâm rằng:

Anh em đừng tưởng Tét tớ già..

Quả thật, cụ ông này của Lắm Cầm chẳng bao giờ để cho chuyện tuổi tác già nua làm phiền được

mình, lúc nào cũng thấy cụ thanh thản, thoải mái, vui như Tết. Và có lẽ vì thế mà sức khỏe của cụ còn tốt lắm!

Trước thềm tân niên dương lịch 2009, xin cầu chúc tất cả quý vị luôn thanh thản về tinh thần và sung mãn về thể chất như cụ ông gần 90 tuổi đời của Lắm Cầm.

Sưu tầm